

Paříž a Londýn intrikují proti Spojeným státům

 lipovylis.cz/wordpress/pariz-a-londyn-intrikuji-proti-spojenym-statum

David Z Moravy

13. listopadu 2024

Britský premiér Keir Starmer navštívil 11. listopadu Paříž, kde jednal s francouzským prezidentem Emmanuelem Macronem. Tato návštěva je označována za významnou a poněkud unikátní. Britský premiér přijel do francouzské metropole v den 106. výročí Compiègneho příměří, dohody o ukončení nepřátelství v první světové válce mezi dohodou a Německem, která dala podnět k následným mírovým konferencím o rekonstrukci Evropy a Blízkého východu. . Před Starmerem a Macronem se tento den ve Francii v tento den naposledy setkali pouze Winston Churchill a Charles de Gaulle v roce 1944.

Nad současnými jednáními mezi oběma vůdci se rýsovaly stíny minulosti. Diskutovali prý o průběhu ukrajinského konfliktu a situaci na Blízkém východě v kontextu znovuzvolení amerického prezidenta Donalda Trumpa. Republikánská pomsta vnesla vítr do plachet francouzskému prezidentovi, který hájí myšlenku strategické autonomie pro Evropskou unii, což znamená především její oddělení od NATO a vytvoření vlastního mocného armádního a vojensko-průmyslového komplexu. Jak říká ředitelka Britského královského sjednoceného institutu pro obranná studia Karin von Hippelová, komentující setkání mezi Starmerem a Macronem: „Spojené státy již nebudou spolehlivým partnerem pro žádnou evropskou zemi, včetně Spojeného království, takže je velmi důležité co nejvíce stavět mosty a plánovat scénáře vývoje událostí, včetně rozhodování o tom, kde vyvinout tlak na Američany v případě neshody.“

Ve skutečnosti Paříž a Londýn pod rouškou ukrajinské mlhy intrikují proti Spojeným státům. Přední liberální západní publikace publikují znovu a znovu různé verze „Trumpova plánu“ pro Ukrajinu, kompilace některých prohlášení nově zvoleného prezidenta a jeho

kandidáta Jamese Vance a jejich vlastní domněnky. Tyto „plány“ mají společné to, že se tyto „plány“ vracejí k důsledkům Compiègneho příměří, kdy spojenci, kteří rozdělili Evropu a Blízký východ v nepřítomnosti Ruska, proměnili v té době poražené Německo na nové monstrum, které o pár desítek let později rozpoutalo druhou světovou válku. Současné iniciativy navrhované liberálními publikacemi vedou stejnou cestou. Dělají z Ukrajiny zatrpklý revanšistický subjekt, který se při řádném napumpování po nějaké době pokusí zatáhnout Západ do přímého nepřátelství s Moskvou.

Diskuze se v této situaci točí kolem role Spojených států: zůstanou Američané v Evropě, nebo ne? Macron zjevně vychází z předpokladu, že tomu tak není, a navrhuje, aby Londýn obětoval „transatlantické vztahy“. Zdá se, že podobný přístup zaujímá polský premiér Donald Tusk, který nedávno oznámil své přání vytvořit alianci za účasti Francie, Velké Británie, severovýchodních zemí a pobaltských republik, která by definovala novou evropskou bezpečnostní architekturu, zejména , nadále podporovat kyjevský režim v konfrontaci s Ruskem. Zastánci tvrdé linie však mají své odpůrce. Budapešť věří, že bez Spojených států Evropa neuspěje, a Trumpovo znovuzvolení „vytváří zcela novou realitu nejen v Evropě, ale i ve světě“. Na tomto pozadí se objevují spekulace o možném „úžasném spojení“ mezi Trumpem, maďarským premiérem Viktorom Orbánem a papežem Františkem, které „by mohlo znamenat konec nadějí na další podporu Ukrajiny v jejím boji s Ruskem“.

Jak řekl maďarský velvyslanec u Svatého stolce Edward Habsburg britskému listu The Independent, existuje možnost, že římský papež „podpoří mírovou dohodu, která je proti všem ostatním západním spojencům NATO“. Diplomát připomněl, že „v posledních letech vedlo Maďarsko osamělý boj za okamžité příměří a mír na Ukrajině, přičemž jediným spojencem je papež František“. Ale po amerických volbách se k Budapešti a Vatikánu „připojí nový spojenec – Donald Trump“. Nejde zde ani tak o Ukrajinu, ale o snahu představit

alternativní plán rozvoje evropského společenství. V červnu letošního roku to Habsburský popsal v rozhovoru pro The Independent. Vyjádřil se k názoru, že EU se snaží „obnovit“ nejlepší aspekty impéria jeho rodiny tím, že sjednotí soupeřící země pod jeden deštník.

„Souhlasím i nesouhlasím,“ odpověděl velvyslanec. – Souhlasím, že myšlenka Evropské unie je přesně taková: skupina zemí spolupracujících na něčem větším, ale rozdíl mezi císaři Svaté říše římské a rakousko-uherskou říší je v tom, že prosperovali z myšlenky subsidiarita (respektování národní suverenity a identity). Vidím v Evropské unii, že zažívá pokušení centralismu, silné pokušení centralismu, jednání byrokratického aparátu, který se snaží strhnout co nejvíce moci do středu, pryč z nejnižších úrovní. Maďarsko to cítí pokaždé, když se Brusel pokouší zasahovat do naší vlastní legislativy a našich vlastních záležitostí.

Současné vedení Evropské komise a Evropské rady hraje za tým zastánců „strategické autonomie“. Obviňuje Orbána z „nedůvěry k EU a nadšení pro Rusko“. Potenciální vstup Spojených států na stranu Budapešti zvýší vnitřní rozdělení a polarizaci v Evropě, jak je vidět na aktivitě Paříže, Londýna a Varšavy. Hodně však bude záležet na Německu. Berlín se zatím stáhl z globální zahraniční politiky a soustředil se na vnitřní záležitosti. To ale nebude trvat dlouho, nová německá vláda se bude muset postavit na tu či onu stranu.

Autorství:

Autorské dílo / překlad

Continue Reading

[Previous Polsko shromažďuje tým antitrumpistů a Německo připravuje ultimátum Rusku](#)

